

Újabb intézkedésekkel

Tovább javítják Szeged egészségügyi ellátását

Szeged az ország egyik, orvosilag legjobban ellátott városa. Ha a tízezer lakosra számolt orvosi létszámot tekintjük, még Budapestet is megelőzi.

Ezek után nem várhatunk nagy »szencziókat« Szeged orvos-egészségügyi ellátásában az új esztendőben. Mégis, az illetékes szervek azon fáradoznak, hogy tökéletessé a gyógyítást és megelőzést. Erről tanúskodnak a közelmúltban hozott intézkedések és a tervek, melyek ebben az esztendőben válnak valóra.

Újabb 80 óra szakrendelés

Nemrégiben biztosítottak például napi nyolcvan órai szakrendelést a járóbetegek részére a szegedi klinikákon. Tizenhárom község lakosai járhatnak be már idén a bel-, sebészeti-, nő- és gyermekgyógyászati és egyéb szakrendelésekre. Igaz, hogy ez az egészségügyi szolgáltatás a szegedi járást érinti — de végeredményben kissé tehermentesíti a szegedi rendelőintézetet is. S ha már itt tartunk, jegyezzük meg: újabban Pusztaszer, Kistelek, Sövényháza és egyéb községek parasztja is rálépett a közös gazdálkodás útjára, sőt követik az új útra térőket más falvak gazdái is. Ez lényegesen megemeli a biztosítottak számát és szükségessé teszi az orvosi ellátás további fejlesztését.

Patronálják a körzeteket

Idén kétféle millió-egyszáz ezer forintot fordítanak az egészségügyi intézmények felújítására, közel félmilliót pedig beruházásra. Több mint hatszáz ezer forint jut az üzemorvosi rendelőkre, 281 ezer forintért a klinikai szakrendeléshez szükséges műszereket szerzik be — tehát nem fukarkodnak az illetékes szervek idén sem. Ami ennél is több: új módszereket vezetnek be a betegellátás javítására. Már két kórházi és egy rendelőintézet belgyógyász szakorvos »patronál« tíz körzetet. Ez azt jelenti, hogy tanácsokkal látja el, ellenőrzi és szakvéleményekkel segíti a kerületi orvosokat.

A zsúfoltság csökkentésére

Orvosok, adminisztrátorok, asszisztensnők és egyéb egészségügyi alkalmazottak bevonásával széleskörű tapasztalat- és adatgyűjtés kezdődött meg ebben az esztendőben a rendelőintézet zsúfoltságának a csökkentésére. A fogászatokon például már régebb óta időre rendelik be a betegeket, más szakrendeléseken a »terelési« módszert alkalmazzák, ami azt jelenti, hogy például a nyugdíjas-, családtag- és járóbetegeket figyelmeztetik, hogy lehetőleg délelőtt vegyék igénybe az orvost, ne pedig délután, amikor a munkából hazatérő dolgozók jelennek meg a rendeléseken. A gyors vizsgálat módszerének kísérletezése ezeknek és egyéb új szempontoknak a figyelembevételével folyik.

A betegek érdekét szolgáló terv az is, hogy felmérjük a rendelések, körzetek forgalmát, s amennyiben ez lehetséges, átcsoportosítanak. A közelmúltban például a Honvéd téri bőrbeteg szakrendelés és járóbeteg szakrendelés óraszámára terhére — mivel kevés beteg jelentkezett — a nagyüzemekben bevezették a börtöngyógyászati tanácsadó szolgálatot. Ehhez kapcsolódik az üzemorvosi hálózat fejlesztése is. A jelenlegi rendelkezések szerint ötszázaléknál nagyobb létszámú üzemekben beállítható külön orvos, s bizonyos szakrendelések.

Továbbképző tanfolyamok

Szegeden rendezik meg Bács-Kiskun, Békés és Csongrád megye üzemorvosi

sai részére a továbbképző előadásokat. Ugyancsak a három megye üzemi ápolói részére Szegeden tíznapos tanfolyamot rendeznek, havonta egyszeri konferenciával. A betegek érdekét szolgálja majd az a tervezett intézkedés is, hogy az üzemi orvos — aki teljes elfoglaltsággal, tehát nem »mellékesen« dolgozik — jogosult lesz a táppénzes állománybavételre, a járóbetegek esetében pedig annak meghosszabbítására. Ez utóbbi intézkedés nem lesz

hátrányos a vidékről bejáró dolgozókra sem, mert ők változatlanul fordulhatnak a községi orvosukhoz.

Ezek a mostani esztendőre szóló tervek kiegészülnek még azzal a szándékkal, hogy az egészségügyi szervek szorosabb kapcsolatot kívánnak kiépíteni a Vöröskereszttel. Idén még több felvilágosító előadást, tanfolyamot rendeznek a dolgozó társaik egészségügyi védelmét vállaló társadalmi munkásoknak.

K. B.

A Szovjet—Magyar Baráti Társaság aktivistái lelkesen dolgoznak a magyar nép eredményeinek megismertetéséért, a baráti kapcsolatok mélyítéséért

— mondotta szegedi tájékoztatójában Fedoszejev akadémikus, a Szovjet—Magyar Barátság Társaságának elnöke

P. Ny. Fedoszejev akadémikus, a Szovjet Tudományos Akadémia elnökségének tagja, a Szovjet Tudományos Akadémia közgazdasági, filozófiai és jogtudományi osztályának osztálytitkára tegnap délelőtt Szegedre érkezett. Kísérőben volt Szigeti József egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia filozófiai intézetének igazgatója. Fedoszejev akadémikust dr. Antalffy György, a Szegedi Tudományegyetem rektora fogadta. Jelen volt a fogadáson ifj. Komócsin Mihály, az MSZMP Szeged városi pártbizottsága első titkára, dr. Rácz János, a Szegedi Tudományegyetem pártbizottságának titkára is.

Előadás ez egyetemen

A városi pártbizottság és a tudományegyetem képviselői, mint régi, kedves barátot üdvözölték Fedoszejev elvtársat, aki két évvel ezelőtt már járt Szegeden, s itt tartózkodása alatt számos barátot szerzett magának. Az ismételt baráti találkozó után Fedoszejev elvtárs ismertetett Szegeddel, majd délután két órai kezdettel megtartotta előadását a Szegedi Tudományegyetem aulájában.

Baráti találkozó az MSZBT aktivistákkal

Az előadást követően Fedoszejev elvtársat baráti találkozóra hívta meg a Magyar—Szovjet Baráti Társaság Csongrád megyei és Szeged városi elnöksége az MSZBT—újságírók klubjában. A találkozón részt vettek az MSZBT vezetői, aktivistái. Nagy József, az MSZBT Csongrád megyei titkára üdvözölte a kedves vendéget, s megismertette vele az itt folyó társadalmi munkát, amelyet az MSZBT végez Csongrád megyében.

Fedoszejev elvtárs, mint a Szovjet—Magyar Barátság Társaságának elnöke is, örömet fejezte ki a két nép közötti baráti kapcsolatok apolásáért, és ő is megismertette az MSZBT sokirányú tevékenységét.

— A mi szövetségünk — mondotta — már több éve működik, s hatóköre egyre szélesül. Aktivahálózatában igen sok kimagasló személy, tudós, művész, közéleti személyiség, munkás és kolhozparaszt dolgozik. A mi munkánk formájában különbözhet a Magyar—Szovjet Baráti Társaságétól, tartalmában azonban egy:

népeinket minél közelebb hozni egymáshoz,

egymás munkáját, tudományos és kulturális eredményeit, hagyományait megismerni. Az utóbbi időben különösen a kölcsönös turistautak, a személyes barátságok számos alkalmi és kifejezői közvetlen barátkozásunknak. 1959-ben 14, 1960-ban pedig már több mint 20 turista és más küldöttséget fogadtunk Magyarországról.

— Magyar barátainkkal — folytatta — találkoztunk nálunk klubokban, üzemekben. S ezeket a találkozókat a mi aktivistáink a legnagyobb örömmel egyvezetik össze szabad idejükkel, hogy

minél intenzívebben el-

gán és nagy örömmel» — válaszolta Fedoszejev elvtárs. Detre Béláné a Szegedi Ecsetgyár és az Udmurt Autonóm Szovjet Szocialista Köztársaság többéves baráti kapcsolatairól beszélt, amelyet nagy örömmel hallgatott Fedoszejev elvtárs, és megjegyezte, hogy

címmel tartott. Mindkét szegedi egyetem professzorai, egyetemi oktatók, munkások, értelmiségiek, pártmunkások és más érdeklődők kísérték figyelemmel Fedoszejev akadémikus értékes előadását.

mélyítsék a baráti kapcsolatokat.

Moszkvában például több intézmény és üzem egész kollektívája tagja a Szovjet—Magyar Barátság Társaságának. Ukrajnában és az Észti Szovjet Szocialista Köztársaságban is önálló társaság dolgozik már népeink barátságáért, s természetesen

több nagy városban is dolgoznak aktivistáink.

Ismeretes előttem Udmurtia és Szeged, valamint Ogyeszsa és Szeged immár hagyományos baráti kapcsolata. Tevékenységünk, hogy ez a kapcsolat mind jobban szélesedjék, hogy ismerjük meg a Magyar Népköztársaság gazdasági és kulturális kincseit. Eppen ezért

társaságunkban külön ipari, mezőgazdasági, irodalmi, képzőművészeti, színházi és oktatásiügyi szekciók működnek,

élükön elismert szaktekintélyekkel, akik közvetlen tapasztalatok alapján is megismertetik dolgozóinkkal a magyar nép eredményeit, s magát a dolgozó népet.

Közvetlen beszélgetésben sokáig együtt maradtak a Magyar—Szovjet Baráti Társaság aktivistái kedves vendégükkel. Dr. Beretz Péter, a biológiai tudományok kandidátusa — aki immár 10 éve, hogy a magyar orvosok közt végzi az MSZBT munkáját — arról beszélt, hogy

a személyes találkozásokat tovább kell mélyíteni

olyan formában is, hogy egyes szakmai ágak jobban ismerjék meg egymás eredményeit. »Fedoszejev elvtársat például legközelebb Moszkvában szeretnénk üdvözölni, Szegeden pedig az ideai szabadtéri játékok idején« — mondotta. »Boldo-

Szatymazon megszületett

A BARACKVIRÁG TSZ

Az új közös gazdaságban 255 parasztcsalád tömörült

A híres szőlő- és gyümölcs-termelő vidéken, Szatymazon jelentős esemény történt tegnap, pénteken délután. Az egyéni gazdák, akik szakítottak a kisparcellálással, megalakították nagy, közös gazdaságukat.

Zsúfolt teremben

Két órakeres sűrű sorokban érkeztek a gazdák a művelődési otthonba. Jó néhányan a messzi tanyák közül jöttek el, hogy részesei legyenek az alakuló közgyű-

lésnek. A nagy terem homlokzatán felírás köszöntötte a sorsfordulóhoz érő embereket.

Két óra után zsúfolásig megtelt a földművelőkkel a terem. Ott voltak a gyümölcs- és szőlőtermelési versenyeken díjakat, okleveleket szerző gazdák: Széll István, Retkes András, Posta Ferenc, Szűcs István, Pintér István és mások is.

Bárkányi Ferenc és felesége egymás mellett ült, az asszony is eljött, mert az új élet indulása igen érdekelte. Két fiatal, csinos lány: Tari Erzsébet és Vecsernyés Erzsébet pedig, amikor megkérdeztük tőlük: »Mondják, maguknak is van földjük?« — bátran kivágták: »Nekünk nincs, de mi is termelősövetkezet tagok vagyunk.«

A közös alap megteremtése

S aztán, amikor megkezdődött a közgyűlés, az emberek egy akarattal a Barackvirág nevet adták termelősövetkezetüknek, amelyben 255 parasztcsalád 1300 kataszteri hold földet művel. Kimondották, hogy a közös gazdaság férfi tagjainak évenként 120 munkaegységet kötelező teljesíteniük. A nőknek 80, a kisgyermekes édesanyjaknak és az idős, beteges, de munkát még végezni tudó embereknek pedig évi 50 munkaegységet határoztak meg, kötelezőként.

Nagy körültekintéssel határoztak meg a közös alap megteremtésének módját. Aki gazdasági felszerelést, jöszágot visznek a közösbe, ezek értékének 25 százalékát adják a tsz induló alapjába. A gyümölcs- és szőlő-

lőtermelők, akik csak földjükkel léptek az új útra, kataszteri holdanként 300 forinttal járulnak a közös alap megteremtéséhez. A szántófölddel rendelkezők, akik jöszágot, gazdasági felszerelést nem adnak a szövetkezetbe, 150 forintot fizetnek, a földnélküli családok pedig 100 forintot, hogy így megteremtse a közös vagyont.

Okosan

Gondoskodtak az öregekről, betegekről. Kimondották, hogy a földdel belépeteknek aranykoronáknak 8 kiló búza értékét adják. A háztáji föld nagyságát 1 kataszteri holdban állapították meg. A tavaszi vetésekhez biztosítják a vetőmagvakat. Később, amikor a munka módjáról esett szó, kis vihar támadt, de aztán okosan, jól döntött a közgyűlés, hogy semmi zökkenő ne legyen a munkában, a termelésben. Szanka András is helyesen fogalmazta meg: Dolgozzunk mindannyian tiszta szívvel, szorgalommal és akkor minden rendben lesz.

Végül megválasztották a termelősövetkezetük 11 tagú vezetését. Taps és éljen közben Retkes Andrást tette meg a közgyűlés a szövetkezet elnökének, aki megilletődötten köszöntötte meg a bizalmat.

A Magyar Televízió felvételeket készített az új úton induló szatymazi emberekről, akiket szeretettel köszöntött a járási pártbizottság, a helyi pártszervezet, a járási és a helyi tanács képviselője.

M. S.

Kétszer annyi seprű — ugyanannyi idő alatt

A Szegedi Seprűgyár munkatermeire eddig jellemző volt az elavultság, úgyis mondhatni, a kezdetlegesség. Régi kisipari módszerekkel készítették ugyanis több éven át a különböző féle és fajta seprűket. Csak az utóbbi években kezdték meg a műveletek gépesítését. Több mint félmillió forintos beruházással több olasz gépet szereltek fel. Ezek segítségével megszüntették a seprűk kézivarrását és ezzel a termelést is kétszeresére emelték. A korábbi időben egy műszakban két személy legfeljebb 140 seprűt varrhatott meg, a gép ugyanannyi idő alatt ugyan-csak két munkás közreműködésével mintegy 300 seprűt készít. Jelenleg hét ilyen gépen dolgoznak az üzemben.

Felső képünkön Berki Imréné látható az új seprűk között. Az alsó képen Erdődi Etelka ellenőrzi a gépi varrást.

(Somogyi Károlyné felvétele)

